

Герги. *(като става)* Хей, господиновци, на лозіе щяхме да ходимъ я?

Митю. *(като става тожсе)* Добрѣ кажѣ, да вървимъ, па да са върнемъ по-скоро, че довечера ще отидемъ на свадба.

[Сички ставатъ, Герги прибира кърпата, Пенчю зема щъклото].
Пенчю и Герги. Да, да на свадба. Сбогомъ, бабо *(тръгватъ)*.

Б. Стойна. Съсъ ноздравичко, много здравіе си носѣте.

Митю. *(който поостава назадъ)* Гледай, бабо, какъ какъ единъ здравъ *джовабъ* да земешъ. Довѣчера ще ти дойдѣжъ.

Б. Стойна. Добрѣ, синко. Азъ си знаѣж работата, ти бадѣ *рагадъ*.

Митю. Да та видѣж *(излиза)*.

ЯВЛЕНІЕ III.

Баба Стойна *[като са сглажда сама]*.

Господъ ми го проводи *(гледа паритѣ що зе отъ Митя)* сполай ми ти Боже!... ше има и за хлѣбецъ и за гозбица; ше има и за винце... да си поуспѣтижъ сърдцицето... Ше знаѣж азъ какъ да си го похвалѣжъ. Дано, Боже, станяше работа... „ше имашъ, каже, единъ катъ дрешки“. Охъ, дано!... *(поизгледва роклята си)* че съмъ са опърпала. *(ухилемо)* Па ако бжде истина и то... „азъ знаѣж, каже онзи, единъ младъ дѣдо търси си една млада бабичка.“ *(смѣе са)* Хе, хе, хе!... Дѣ! да дадыше Господъ... па да са гледаме на старо време. Ама хората шели да рекжѣтъ, че съмъ стара; ехъ, па и той дева не ше бжде младъ я? — *желбетте* ше си бждемъ *акрани*. — Па и чакъ до толкозъ не съмъ стара: отъ мене по-стари има. Не ше ли могжъ да са остоѣжъ на единъ мжжъ?... Хе, хей! како ше си го кжтамъ азъ него! — Салъ дано Господъ и св. Богородичка... *(прекрѣстя са и отива)*.

ЯВЛЕНІЕ IV.

Една стая отъ кжщата на Хаджи Коста. — съ маса и столове на джното. На масата огледало и единъ журналъ за моди; врата на лѣво и на дѣсно.

Анка. *[която дохажда сама и право на огледалото]*. Той трѣба да дойде... да ма свари както трѣба. — Вчеса на ли